

så her i forbindelse med lovforslaget via penge, men det kan på ingen måde dække over den tak, som skal lyde i ord, og som er den, som ikke kan gøres op i penge.

Så Det Radikale Venstre støtter det her lovforslag og vil samtidig gerne sende en tak til dem, som har ydet den indsats, som er blevet ydet.

Frank Aaen (EL):

Forslaget, som vi selvfølgelig støtter, er næsten ordret en genfremsættelse af et af de allerførste lovforslag, Enhedslisten foreslog, da vi kom i Folketinget i slutningen af 1994. Vi havde været her ca. 3 måneder, da vi fremsatte det her forslag i januar 1995. Først var der seks, der stemte for forslaget, alle andre stemte imod, nogle af dem, fordi de var bundet af aftaler. Så var vi 19, der stemte for, resten imod. Siden kom flere til. Der kom også flere til som forslagsstillere, og nu bliver det vedtaget. Det er vi meget glade for.

Vi vil meget hurtigt glemme regeringen, Venstre og De Konservative, som ved tidligere behandlinger af det her lovforslag har optrådt, synes jeg, direkte pinligt. Jeg har aldrig eller i hvert fald kun sjældent set så korte og så flove ordførertaler, som tidligere er blevet holdt, når man skulle tage afstand fra at støtte det her forslag. Derfor synes jeg, at der er særlig god grund til at takke de partier, som nu i en lang periode vedholdende har holdt fast i det her forslag.

Men når så det er sagt – for det lyder jo lidt, som om vi her skal kappes om at tage æren – så er der sådan set ingen grund til at tage æren her, for det er dem, der gjorde indsatsen, der skal æres. Det er dem, der skal hædres. Ja, man kan næsten sige, at det er dem, der skal have oprejsning.

For ikke alene er der sket en udhulning af hædersgaven gennem årene på grund af inflationen. Der er jo også sket det i den offentlige debat i flere historiske skrifter, bl.a. udgivet af det såkaldte Udgiverselskab til Forskning i den Nyere Danske Historie, at man dér har gjort rigeligt med forsøg på at nedgøre, undervurdere, bagatellisere modstandsbevægelsen og frihedskampen.

Selvfølgelig er der ting, man må analysere på ny. Selvfølgelig er det ikke bare historieforskning alt sammen, som nogle siger. Men der er en meget klar tendens til nedvurdering, som hænger sammen med, at ikke mindst det her

såkaldte Udgiverselskab til Forskning i den Nyere Danske Historie har haft og stadig væk har til opgave at sætte samarbejdspolitikken i et særligt gunstigt lys. Det var jo dét frihedskæmperne, modstandsbevægelsen gjorde oprør imod. Det var jo ikke bare tyskerne, der gjorde oprør imod. Det var jo også mod den samarbejdspolitik, som demolerede Danmark faktisk det meste af krigen. Det er det, vi efterfølgende har set utallige forsøg på at retfærdiggøre, det, at man samarbejdede med fjenden, at man prøvede at komme bedst muligt igennem, faktisk i lang tid reelt var allieret med besættelsesmagten.

Det er jo det, der nu kommer lidt nyt lys på. Der kommer nye vinkler ind i historien. Der kommer nye generationer, historikere og journalister, og der er også ny interesse blandt unge mennesker for, hvad der foregik under besættelsen. Det er i dén sammenhæng, vi ikke mindst synes, at det er glædeligt, at vi nu anstændiggør hædersgavens størrelse, bringer den i overensstemmelse med det, som den var ment som, da den blev givet efter besættelsen, og som det var meningen, den skulle være værdimæssigt. Vi synes også set i lyset af den historiske debat, der foregår i øjeblikket, at det er et meget godt signal, der sendes, når vi nu om kort tid vedtager, at hædersgaven skal forhøjes til den oprindelige værdi.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag har jo til formål at løfte det årlige hædersgavebeløb op til 12.000 kr., og det svarer jo til, at det beløb, der skal udbetales fremover, ligger på niveau med realværdien af det beløb, der blev udbetalt i 1945.

De 800 kr., der blev udbetalt i 1945, svarede jo netop til 10 pct. af en faglært arbejders løn, og det foreslåede beløb på 12.000 kr. skulle jo netop på samme måde svare til det.

L 169 er helt i tråd med L 185, der blev fremsat vedrørende samme sag for ca. 1 år siden, og dengang blev det fremsat i fællesskab af partierne Enhedslisten, SF, Dansk Folkeparti, CD og Kristeligt Folkeparti.

Egentlig var det jo rimeligt, at man løbende lod hædersgavebeløbet følge med udviklingen og blive pristalsreguleret. Selv om man tidligere har nævnt, at man fordoblede beløbet for nogle år siden, så er det jo først, når beløbet når op på de 12.000 kr., at det er oppe på det niveau, der svarer til niveauet i 1945.